

Comparative literature

UDC (UO'K, УДК) 82.091

TARJIMA – QIYOSIY ADABIYOTSHUNOSLIK OBYEKTI (boburshunos I.V. Stebleva tarjimalari asosida)

Xalliyeva Gulnoz Iskandarovna

Filologiya fanlari doktori, professor Oʻzbekiston davlat jahon tillari universiteti Toshkent, Oʻzbekiston

https://orcid.org/0000-0001-5013-0792

Qahharova Dilafro'z Abdug'afforovna

Oʻqituvchi, mustaqil izlanuvchi Oʻzbekiston davlat jahon tillari universiteti Toshkent, Oʻzbekiston

https://orcid.org/0009-0002-7615-1051

ANNOTATSIYA

Tarjima nafaqat tilshunoslik, balki adabiyotshunoslik, jumladan, qiyosiy adabiyotshunoslik obyektidir. Chunki asarning asliyati va tarjimasi qiyoslash uchun asos vazifasini bajaradi. Tarjimani qiyosiy adabiyotshunoslik nuqtai nazaridan oʻrganayotgan tadqiqotchi, albatta, bu boradagi nazariy adabiyotlar bilan tanishishi, original asar va tarjimada aynan nimani qiyoslash kerakligini anglab yetishi kerak. Ushbu maqolada tarjimaning qiyosiy adabiyotshunoslikning obyekti ekanligi boburshunos olima I.V. Steblevaning shoirning ayrim gʻazallarini rus tiliga tarjimalari asosida talqin va tahlil qilingan. Bobur ijodi tadqiqi olima ilmiy merosida alohida oʻrin tutadi. Maqolada ba'zi oʻrinlarda gʻazallarning baytlari notoʻgʻri tarjima qilingani va xato talqinni keltirib chiqargani ilmiy-nazariy jihatdan dalillangan. I.V. Stebleva kitobidagi gʻazallar matni rus olimi, boburshunos olim A.N. Samoylovichning Rossiya Fanlar akademiyasiga qarashli arxivda saqlanayotgan tarjimalari bilan qiyoslangan va muayyan xulosalarga kelingan. Shuningdek, oʻziga xos tadqiq usuliga ega boʻlgan I.V. Stebleva Boburning adabiy merosini adabiyotshunos olim Yu. Lotmanning badiiy asar strukturasi, semantikasi bilan bogʻliq nazariy qarashlariga tayangan holda maxsus oʻrgangani va turkologiya fanini yangi tadqiqotlar bilan boyitgani e'tirof etilgan.

KALIT SOʻZLAR

tarjima, talqin, tahlil qiyosiy adabiyotshunoslik,
M. Topper, I.V. Stebleva,
A.N. Samoylovich,
Yu. Lotman, gʻazal, semantika, muallif shaxsi, lirik
qahramon, an'anaviylik,
men–olam oppozitsiyasi,
poeziya.

ПЕРЕВОД – ОБЪЕКТ СРАВНИТЕЛЬНОЙ ЛИТЕРАТУРЫ (по переводам бабуролога И.В. Стеблева)

Халлиева Гулноз Искандаровна

Доктор филологических наук, профессор Узбекский государственный университет мировых языков Ташкент, Узбекистан

https://orcid.org/0000-0001-5013-0792

Каххарова Дилафруз Абдугафоровна

Преподаватель, независимый исследователь Узбекский государственный университет мировых языков Ташкент. Узбекистан

https://orcid.org/0009-0002-7615-1051

КИПУТОННЯ

Перевод является объектом не только языкознания, но и литературоведения, в том числе сравнительного. Так как оригинал и перевод произведения является объектом для сравнения. Исследователь, изучающий перевод с точки зрения сравнительного литературоведения, должен быть знаком с теоретической литературой по этой тематике, понимать, что именно необходимо сравнивать между оригинальным произведением и переводом. В данной статье перевод интерпретируется и анализируется на основе переводов некоторых газелей поэта на русский язык, выполненных бабуроведом И.В. Стеблевой. Исследование творчества Бабура занимает особое место в научном наследии учёного. В статье научно-теоретически доказано, что некоторые газели были неправильно переведены и истолкованы. На основе сравнения переводов газелей поэта российскими учёными И.В. Стеблевой и А.Н. Самойловичом, хранящимися в архиве востоковедов Российской академии наук были сделаны определённые выводы. И.В. Стеблева, обладая уникальным методом исследования, специально изучила литературное наследие Бабура, опираясь на теоретические взгляды литературоведа Ю. Лотмана по структуре и семантике художественного произведения, и обогатила науку новыми тюркологическими исследованиями.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА

перевод, интерпретация, анализ, сравнительное литературоведение, М. Топпер, И.В. Стеблева, А.Н. Самойлович, Ю. Лотман, газель, семантика, личность автора, лирический герой, традиционализм, оппозиция, позгаяя.

TRANSLATION IS AN OBJECT OF COMPARATIVE LITERATURE (based on the translations of the Baburologist I.V. Stebleva)

Khalliyeva Gulnoz Iskandarovna

Doctor of philological sciences, professor Uzbekistan State University of World Languages Tashkent, Uzbekistan

https://orcid.org/0000-0001-5013-0792

Kahharova Dilafruz Abdugaforovna

Teacher, independent researcher Uzbekistan State University of World Languages Tashkent, Uzbekistan

https://orcid.org/0009-0002-7615-1051

ABSTRACT KEY WORDS

Translation is an object of national linguistics, as well as literary studies, literary studies - comparative literary studies. Because it uses a framework to compare the work and the translation. A researcher who studies translation from the point of view of comparative literature should be familiar with these theoretical literatures, clearly understand what to compare and develop in the original work and the translation. In the third article, the object of comparative literary studies is the translation of some of the poet's ghazals into Russian by Baburologist I.V. was interpreted and analyzed based on the translations made by Stebleva. The study of Babur's work occupies a special place in the scientist's scientific heritage. In the article, it is proved that the verses of the ghazal have been wrongly translated in some places, which has caused them to be misinterpreted. Instead, the text of the ghazals in I.V. Stebleva's book was compared and identified with the translations of the Russian scientist, Baburologist A.N. Samoylovich, kept in the archives of the Russian Academy of Sciences. , I.V. Stebleva, who has a unique research method, specially studied the literary heritage of Bobur, literary scholar Yu. Lotman spoke about the structure and semantics of the work of art, and its enrichment by the science of Turkology was recognized anew.

translation, interpretation, analysis, comparative literary studies, M. Topper, I. V. Stebleva, A. N. Samoylovich, Yu. Lotman, ghazal, semantics, author's personality, lyrical hero, traditionalism, self-world opposition, poetry.

KIRISH

Ma'lumki, har qanday tarjima mohiyatan kommunikatsiya (oʻzaro muloqot) va retsepsiya(tarjimaning qabul qilinishi) kabi jarayonlardan iborat. Xuddi shu jarayonlar qiyosiy adabiyotshunoslik uchun ham xos boʻlib, ikkita har xil millatga mansub adabiy asarni taqqoslash jarayonida, albatta, tahlil qilinadi. Masalan, Nosir Zohid va amerikalik yozuvchi Viktoriya Shvabning bir xil nomdagi «Qasos» romanlarini oʻzbek va xorij kitobxoni turlicha qabul qiladi. Bu – retsepsiya jarayoni. Har ikkala romanni taqqoslashga kirishish – ikki millat, ikki madaniyat, ikki yozuvchi oʻrtasidagi kommunikatsiya. Demak, birgina kommunikatsiya va retsepsiya tushunchalarining mavjudli tarjimani qiyosiy adabiyotshunoslik obyekti sifatida oʻrganishga toʻla asos beradi. Tarjimaning qiyosiy adabiyotshunoslikning obyekti ekanini ilmiy-nazariy jihatdan isbotlab bergan adabiyotshunos olim M.Topperning fikricha, qiyosiy adabiyotshunoslik metodologiyasi jahon adabiyotidagi turli milliy adabiyot namunalarini qiyoslash imkonini beradi, bu esa tarjimashunoslikka boʻlgan e'tiborni oshiradi (Toper M., 2000, 19).

Badiiy asar tarjimasi bilan shugʻullanmoqchi boʻlgan tadqiqotchi asosan quyidagi jihatlarni qiyosan oʻrganishi mumkin:

- 1. Original asar va tarjimaning muvofiqligi.
- 2. Yozuvchi va tarjimonning ijodiy individualligi.
- 3. Adabiy aloqa va tarjima.
- 4. Asar va uning retsepsiyasi (qanday edi, qanday qabul qilindi?).
- 5. Tarjima va adabiy ta'sir masalasi.
- 6. Janrlararo tarjima: lirik, epik, dramatik tur janrlari tarjimalarida oʻxshashlik va farqlar.
 - 7. Tarjima va madaniyatlararo kommunikatsiya.
 - 8. Badiiy tarjimada lisoniy olamning qayta yaralishi muammosi.
 - 9. Yozuvchi va tarjimon mahorati va h.k. masalalar.

Yuqorida tilga olingan jihatlarning barchasida qiyosiy metoddan va metodologiyaning analiz, sintez, induksiya, deduksiya, modellashtirish va boshqa nazariy metodlaridan foydalaniladi.

Tarjima qiyosiy adabiyotshunoslik obyekti sifatida oʻrganilganda, ushbu tadqiqot xuddi boshqa komparativistik tadqiqotlarda boʻlgani kabi tarixiy, gnoseologik, mantiqiy, metodologik, ma'naviy-gʻoyaviy mezonlar orqali baholanadi.

Umuman, «asliyat ruhini imkon qadar toʻgʻri va toʻla aks ettiradigan tarjima matnini yaratish uchun tarjimon ham talantli badiiy soʻz ustasi, ham iste'dodli tarjimashunos olim boʻlishi kerak» (Musayev Q., 2005, 334). Rus sharqshunos olimasi I.V. Stebleva (1931-2016) ana shunday iqtidorli olima va tarjimonlardan sanaladi.

ASOSIY QISM

I.V. Steblevaning dastlabki tadqiqotlari qadimgi turkiy adabiyotning spetsifik xususiyatlarini oʻrganishga qaratilgan. Olimaning bu boradagi izlanishlari turkiy poeziyaning tarixi, oʻziga xos tomonlari, janrlari, vazni, obrazlar tizimi, poetikasi, kompozitsiyasi va mumtoz adabiyotga ta'siri masalalariga bagʻishlangan. Mazkur tadqiqotlarning ayrimlarida qadimgi turkiy adabiyot bilan birga keyingi davrlar adabiyotiga xos xususiyatlar ham bayon qilinadi. Jumladan, olimaning qiyosiy-tarixiy xarakterdagi ilmiy risolasida mumtoz adabiyot musulmon madaniyati ta'sirida yuzaga kelgan murakkab estetik badiiy hodisa sifatida talqin qilinadi. Shuningdek, qadimgi turkiy adabiyot an'analarining dastlabki mumtoz adabiyot namunalarida, xususan, «Qutadgʻu bilig» asarida aks etish darajasi oʻrganib chiqiladi.

XX asrning 70-yillardan boshlab olima mumtoz adabiyot masalalari bilan ham jiddiy qiziqa boshlaydi. Uning birin-ketin turkiy aruz, poetika, tuyuq janri, mumtoz adabiyotda obrazlar tizimi, ritm va ma'no tadqiqiga bagʻishlangan ilmiy maqolalari yuzaga keladi.

Bobur ijodi tadqiqi olima ilmiy merosida alohida oʻrin tutadi. Oʻziga xos tadqiq usuliga ega boʻlgan I.V. Stebleva shoirning adabiy badiiy merosini maxsus oʻrganadi va turkologiya fanini yangi tadqiqotlar bilan boyitadi. Bular orasida **Bobur gʻazallari semantikasiga** bagʻishlangan tadqiqot hajmi, mazmuni va tugalligi bilan ajralib turadi.

Mazkur ilmiy asar toʻrt bob va shoir gʻazallarining ilmiy-tanqidiy matni keltirilgan ilovadan iborat. Arab grafikasida keltirilgan bu matnga Bobur devonining Parij, Istanbul va Hindiston (Rampur) nusxasi asos qilib olingan. Gʻazallar jami 119 ta boʻlib, tadqiqotning ilmiy xolisligini ta'minlash maqsadida ularning ham ruscha tarjimasi, ham asliyati taqdim etilgan.

I.V. Stebleva tahlilidagi har bob maxsus bir masalaga bagʻishlangan. Bobur gʻazallarining struktural-ma'noviy paradigmasi birinchi bobda, kompozitsiyasi va semantik birligi ikkinchi bobda, obrazlar sistemasi uchinchi bobda, gʻazaldagi an'anaviy mavzu va muallif shaxsiyati toʻrtinchi bobda tahlil qilingan.

"An'anaviy mavzu va Bobur gʻazallarida muallif shaxsi" deb nomlangan qismda I.V. Stebleva, avvalo, masalaning oʻrganilishiga toʻxtaladi. Olima oʻzigacha boʻlgan adabiyotshunoslardan B.Ya. Shidfar, A.B. Kudelin, S.N. Ivanovlarning gʻazalda muallif shaxsiy kechinmalari aks etmaydi, sharhni shoir biografiyasi bilan bogʻlash shart emas, bu gʻazalga xos an'ana, shartli poetik usul degan qarashlarini Bobur lirikasiga tayanib, qisman rad qiladi. Qisman deganimizning boisi Boburning hamma gʻazallari ham avtobiografik xususiyatga ega emasligi va bu qarashni hamma shoirlarga ham qoʻllab boʻlavermasligi bilan belgilanadi. I.V. Stebleva muallif shaxsi gʻazal mazmunida aks etmaydi, degan fikrni «absolyut» deb qaramaslikni, bu masalaga chuqurroq yondashishni taklif qiladi va Bobur lirikasi mazkur muammoni yechishda juda muhim obyekt ekanini ta'kidlaydi.

Olima, dastavval, Bobur gʻazallari alifbo tartibida emas, xronologik tartibda joylashgani, bu haqda A.N. Samoylovich Bobur devoni nashrining soʻzboshisida aytib oʻtgani, «Devon» va «Boburnoma» orqali ham bunga ishonch hosil qilish mumkinligini yozadi. Keyin Boburning shoir boʻlib yetilishidagi ijtimoiy muhit va «Topmadim» radifli birinchi gʻazali borasida toʻxtaladi. Boburning shoir sifatida kamol topishida temuriylar davri umumiy madaniyat darajasining, shu jumladan, adabiy muhitning ta'siri katta boʻlganini qayd qiladi.

I.V. Stebleva «Boburnoma»ga tayanib, birinchi gʻazaligacha Boburning ruboiy, baytlar ham yozib turgani haqida ma'lumot beradi. Keyin bu gʻazalda an'anaviy yor tasviridan koʻra koʻproq lirik qahramon iztiroblari oʻrin olgani, bu ruhiy holatlar Bobur hayoti bilan bogʻliq ekanini aniq misollar asosida izohlab beradi.

Endigina 19 yoshni qarshilagan Bobur boshiga shuncha tashvish tushadi, u «*koʻnglidan oʻzga mahram, jonidan oʻzga yoru vafodor*» topmaydi. I.V. Stebleva gʻazalni «Boburnoma»da aks etgan voqealar asosida tahlil qila turib, bu ilk gʻazal real kechinmalarning poetik tasviri degan xulosaga keladi.

I.V. Stebleva tahlilidagi yana bir gʻazal «Yangi oy yor yuzi birla koʻrub el shod bayramlar» deb boshlanadi. Olima gʻazalning yozilish tarixi «Boburnoma»da berilgani, unda ham shoirning shaxsiy kechinmalari ifodalangani haqida yozadi. Davr, vaqt gʻanimat, hayot toʻla tashvish, yor bilan uchrashuv bayram, balki yuz Navroʻzdan ham yaxshiroq. «Bu gʻazalda, — deb yozadi olima, har ikkala semantik markaz «Topmadim» radifli gʻazaldagiga nisbatan proporsional xususiyatga ega: yuqorida tahlil qilingan gʻazalda koʻproq lirik qahramon iztirobi aks etgan boʻlsa, bunda har ikkala tomon teng darajada ifodalangan.

Gʻazalda yor tashbehiga xizmat qiluvchi an'anaviy qosh—hilol, oraz—quyosh, zulf—sunbul obrazlari tavsifiga keng oʻrin berilgan.

Shundan keyin «*Mening koʻnglumki gulning gʻunchasidek tah–batah qondur*» deb boshlanuvchi gʻazalning matlasi, yaralish epizodi ham «Boburnoma»da mavjudligi, real asosga ega ekani qayd qilingan. Darhaqiqat, asarda Boburning guvohlik berishicha, gʻazalning yozilishiga uning Kobuldagi «Gulbahor» domanasidagi gulzorga sayri sababchi boʻlgan. I.V. Stebleva avval gʻazal tarjimasini beradi, soʻngra tahlil qiladi:

Lirik qahramonning koʻngil gʻunchasi yuz ming bahor boʻlsa ham ochilmogʻi dushvor,

yorsiz bogʻ gashti tatimaydi, bunday holda sarv koʻzga oʻq, gʻuncha koʻngilga paykon boʻladi. I.V. Stebleva bu barcha kechinmalar **bahor va bogʻ sayli** tematikasi atrofida uyushganligini ta'kidlaydi.

Sayrda Bobur lolalarning chiroyiga hayratlangan, ammo yor yuzini (3–bayt) vazn talabi bilan an'anaviy atirgulga qiyos qilgan. Xullas, Boburga bu gʻazalni yaratishiga ilhom bergan **real motiv** 1507-yildagi lolazorga sayr boʻlgan.

I.V. Stebleva tahlilidagi toʻrtinchi gʻazal Bobur umrining Hindiston davri bilan bogʻliq. «Qilibdur» radifli bu gʻazal Bobur devonining Hindiston nusxasida mavjud boʻlib, qoʻlyozmani birinchi boʻlib, ingliz olimi D.Ross oʻrgangan. U Rampur (Hindiston) nusxasi asosida Bobur devonini qoʻlyozma faksimili bilan birga Kalkuttada nashr qildiradi. Oʻzbek adabiyotshunosligida bu manba S. Azimjonova tomonidan oʻrganilgan.

Olima odatdagidek, avval gʻazalni tarjima qiladi, keyin baytma-bayt izohlaydi. Tarjimada 3-bayt **notoʻgʻri** talqin qilingan.

Taqdirdur ul yonu bir yon solgʻuchi, yoʻqsa

Kimga havasi Sanbalu Tatyir qilibdur

I.V. Stebleva tarjimasi:

Это судьба направляет то в ту сторону то в эту сторону

Она на кого нибудь насылает страсть к гиацинту

(т.е.локонам)

A.N. Samoylovich arxivini kuzatganimizda uning tarjimasida ham Sanbal soʻzi sunbul tarzida oʻqilgani ma'lum boʻldi:

Предопределение бросает в разные стороны Иначе

Кому сделал страсть к гиаииниту и полетам

Bobur baytidagi mazkur misra oʻzbek adabiyotshunosligida ham har xil tabdil va talqin qilingan. Nashrlar taqqoslanganda quyidagi manzaraga duch kelish mumkin:

Kimga havasi Sunbulu Tatyir qilibtur

Kimga havasi sunbulu taqdir qilibtur

Kimga havasi Sanbalu Tatyir qilibtur

Sanbal soʻzining sunbul tarzida xato oʻqilishi va tarjima qilinishi, notoʻgʻri talqinni keltirib chiqargan, natijada gʻazal bayti boshqacha ma'no kasb etgan. I.V. Stebleva bu bayt mazmunini «taqdir insonni yo uyon yo buyonga itqitadi, qaysidir bir yor zulfiga ishtiyoqmand qiladi» deb izohlaydi. Aslida esa insonni har tomonga uloqtiruvchi taqdirdir, yoʻqsa kim oʻz yerini qoʻyib, Sanbalu Tatyirni (joy nomi) havas qilishi mumkin? Nazarimizda, mazkur gʻazalning avtobiografik xususiyatini ham xuddi mana shu bayt belgilab bergan. Boshqa baytlarda I.V. Stebleva tahlil qilganidek, an'anaviy hijron, ayriliq motivi yetakchilik qilgan.

Quyidagi gʻazal baytini oʻzbek adabiyotshunosligidagi tarjimalar bilan taqqoslanganda ham farqliklar uchradi.

I.V. Stebleva nashrida:

Ne yerda boʻlsang, ey gul, andadur chun joni Boburning Gʻaribingga tarahhum aylagilkim anda jonidur

Arxivdagi A.N. Samoylovich tarjimasida:

Ведь где бы там не была Роза, там и душа Бабура

Так окажи скитальцу милость, в которой его жизнь.

Bobur devonining fanga ma'lum 5 ta nusxasi asosida tayyorlangan barchanashrlarda bu misra ANDA JONIM deb berilgan. Ammo 2008-yildagi nashrda asossiz ravishda ANDIJONIYga aylangan:

Ne yerda boʻlsang, ey gul, andadur chun joni Boburning

Gʻaribingga tarahhum aylagilkim Andijoniydur

Xullas, I.V. Stebleva Bobur gʻazallarida muallif shaxsi aks etganini «Boburnoma» asari vositasida biografik metod orqali oʻrganib chiqadi va Bobur lirikasi xususidagi barcha xulosalarni hamma shoirlarga ham tatbiq qilish mumkin emasligini, bu borada har bir shoir ijodiga alohida-alohida yondashish kerakligini ta'kidlaydi.

Yuqoridagilardan tashqari I.V. Stebleva Bobur gʻazallaridagi novatorlik, an'anaviy normadan chekinish holatlarini ham tahlil qiladi. Shuni qayd qilish kerakki, bu muammo bilan olima kitob yozilishidan (1983) ancha oldin (1978) qiziqa boshlagan. Bunda I.V. Stebleva an'anaviy gʻazallardagi **men—ma'shuqa** oppozitsiyasidan koʻra Bobur gʻazallarida **men—olam** oppozitsiyasining koʻproq uchrashini ta'kidlab, buning sababi, hayotiy asoslarini tushuntirishga harakat qilgan.

Bobur lirikasida an'anaviy g'azal uchun xos bo'lgan yor tasviri va lirik qahramon kechinmalari bilan bog'liq ikkita semantik markazning o'ziga xos xususiyatlari «shafqatsiz taqdirdan nolish motivi» bilan birgalikda tahlil qilingan. Jumladan, shoirning «Qoldimu» radifli g'azalini tahlil qilar ekan, olima dastavval «Boburnoma»dan bu g'azalning yozilishiga sabab bo'lgan hayotiy asosni keltiradi. 1506-yil oxirida Boburning Hirotdan Kobulga yo'l olgani, yo'ldagi qiyinchiliklar – haddan ortiq sovuq, tizza bo'yi qor, izg'irin, «o'lum vahmi», Bobur tili bilan aytganda, «ul necha kun bisyor tashvish va mashaqqatlar tortilgani, andoqkim, muddatul umr muncha mashaqqat kamroq bo'lgani» g'azalning ilk baytiga asos bo'ladi.

Charxning men koʻrmagan jabru jafosi qoldimu?

Xasta koʻnglum chekmagan dardu balosi qoldimu?

I.V. Stebleva gʻazalning davomi Bobur devonining Parij nusxasida mavjudligi, uni oʻqib va uqib Bobur hayotining nechogʻli murakkabliklarga toʻla boʻlganini tushunish mumkinligi haqida yozadi. Matlada aks etgan nolish motivi keyingi barcha baytlarning ikkinchi misralarida davom etadi.

Aslida, **taqdirdan, davrdan, falakdan nolish motivi** an'anaviy g'azallarda ham uchraydi, ammo ular oshiq-ma'shuq munosabatlari **prizmasi** orqali namoyon bo'ladi. Boburning bu g'azalida esa **men—olam** tazodi musta-qillik kasb etib, asosiy o'ringa chiqadi va bu holat I.V. Stebleva tomonidan g'azal umumiy tematikasidan chekinish, shoirning o'ziga xosligi, novatorligi deb baholanadi. Bu haqda A. Abdug'afurov ham shoir devoni so'zboshisida «*Bobur lirikasida taqdir zarbalaridan shikoyat, falak jabru jafosi, davron g'amu g'ussasidan nola, zamona va ahli zamonadan fig'on ustunlik qiladi», — deb yozgan edi.*

Olima «**men–olam**» konstruksiyasi bilan bogʻliq yana bir necha gʻazallarni tahlil qiladi. Masalan, «**Yaxshiligʻ**» radifli gʻazalda bu dunyoning bevafoligini Bobur oʻziga xos murojaatlar – uch marta koʻngulga (*kim koʻrubdur, ey koʻngul..., ey koʻngul chun yaxshidin koʻrdung yamonliq asru koʻp* va h.k), bir marta doʻstiga (*ey rafiq*) va bir marta umumga (*bori elgʻa yaxshiligʻ qilgʻilki mundin yaxshi yoʻq*) qarata bayon etadi; bu bilan dialogik aspektni

kuchaytirib emotsional ta'sirni oshiradi. «**Koʻring**» radifli gʻazalda esa lirik qahramonning kechinmalari *koʻring*, *qarang*, *e'tibor qiling*, *koʻzlang* kabi murojaatlarda, atrofdagi boshqa odamlar bilan birgalikda baham koʻrilishi, bu esa ta'sirchanlikni yana ham oshirishga xizmat qiladigan **emfatik intonatsiya** usuli ekanligi xususida fikrlaydi. Shu bilan birga shoirning oʻziga xos usuli **turkiy poeziyaning umumestetik mezoniga zarar yetkazmagani**, aksincha, boyitgani haqida yozadi.

I.V. Stebleva Bobur gʻazallarining avtobiografik xususiyatini ochishga xizmat qiluvchi **geografik nomlar** borasida ham toʻxtalib oʻtadi. Olimaning qayd qilishicha, Bobur ijodida geografik nomlarning keltirilishi shartli – poetik usul boʻlmay, real voqealarga asoslangan. Buni olima shoirning «**Qoshi-yu qaddi-yu ogʻzin ul moh**» deb boshlanuvchi gʻazali tahlili misolida ochib beradi. Joy nomi gʻazalning 6-baytida keltirilgan:

Kobul sori gar azimat etsang

Qurbon qilay oʻzni sanga, ey shoh!

«Boburnoma»da keltirilishicha, 1506-yilda Bobur Kobuldan Hirotga kelganida amakisining qizi Ma'suma Sulton begimga mehri tushadi va oʻz nikohiga olishga qaror qiladi. Bir yil oʻtgach, 1507-yilda, Qandahorni egallab zafar bilan qaytgach, Bobur uni nikohlab oladi. Bu haqda shoir: «Sulton Ahmad Mirzoning qizi Ma'suma Sultonbegimkim, Xurosondin tilab keltirub edim, ushbu kelganimda aqd qildim», — deb yozadi. I.V. Stebleva «Boburnoma»dan Ma'suma Sulton begim bilan bogʻliq yana bir qancha epizodlarni keltiradi va yuqoridagi gʻazal aynan unga bagʻishlangani, Bobur uning Kobulga kelishini besabrlik bilan kutgani haqida fikr bildiradi.

I.V. Stebleva Boburning *«Oyogʻin oʻpsam yetishgay arsh toqigʻa boshim»* deb boshlanuvchi yana bir gʻazalini tahlil qila turib, bu gʻazalni ham Ma'suma Sulton begim nomi bilan bogʻliqligini taxmin qiladi. Ammo olima ayrim misralar **tarjimasida yana xatolikka** yoʻl qoʻyadi. Bu haqiqat gʻazalni asli tarjimasi bilan qiyoslanganida ravshanlashadi:

O'tti el bo'lmoqdin ul yosh, men qarig'um ishqida,

Oʻlganim yaxshi bu nav'ar oʻtsa ellikdan yoshim.

Yor iti, qichqirma gar Bobur desa holin sanga,

Naylayin bu gʻurbat ichra sendin oʻzga yoʻq kishim

I.V. Stebleva tarjimasi:

Прошел год как эта юная была , я буду стареть в любви к ней

Лучше умереть,чем таким образом прожить до возраста более пятидесяти лет

Хотя Бабур сказал тебе о своем состоянии возлюбленная произнесла: Не зови меня

Что мне делать на этой чужбине у меня нет человека, кроме тебя

A.N. Samoylovich tarjimasi esa bunday:

Тот юнец вышел из послушания. Я состарюсь в любви к нему.

Если так мой возраст перейдет за пятьдесят, лучше бы мне умереть!

Не вой собака друга, если я поведаю тебе положения Бабура

Что поделаю! В этом одиночестве нет у меня никого кроме тебя

Ahamiyat beradigan boʻlsak, I.V. Stebleva el soʻzini yil, iti soʻzini aytdi shaklida

oʻqigan. Bobur devonining Parij nusxasi asosida tayyorlangan «Mahrami asror topmadim» toʻplamida ham **yor iti** – *yor aytdi* tarzida notoʻgʻri berilgan.

Demak, A.N. Samoylovich asliyatni toʻgʻri oʻqigan, uning tarjimasi ham asliyatga muvofiq. Shuni alohida ta'kidlash kerakki, tarjimalarning bu kabi qiyosiy tahlili bir tomondan adabiy aloqalarning uzviy qismi boʻlsa, ikkinchi tomondan komparativistikaning predmeti sanaladi.

Bundan tashqari har qanday tarjima bu interpretatsiyadir. Demak, toʻgʻri tarjima, toʻgʻri talqin garovidir.

I.V. Stebleva «Boburnoma»dagi fakt asosida (Bobur Ma'suma Sulton begimni koʻrgach, unga bir yildan keyin uylangan) ushbu baytlarda lirik qahramonning bir yildan beri yorini kutayotgani, yor esa kelmayotgani haqidagi **gʻalat mulohazani** bildiradi va gʻazal real faktga asoslanib yozilganini e'tirof qiladi. Aslida esa mazkur baytlarda yorning «el» boʻlmoqdin, ya'ni, quloq solmoqdin oʻtgani, bundan oshiqning xavotirga tushayotgani, yor itiga oʻz dardini bayon qilayotgani haqida fikr yuritilgan.

Gʻazalnavislik an'anasiga koʻra yor iti obrazi oshiqning eng yaqin hamdardi, gʻamgusori, ba'zida vositachisi vazifasini bajargan.

- I.V. Stebleva tahlil qilgan oxirgi gʻazal «Xush ulkim yordin qat'aylabon tarki diyor etsa» deb boshlanadi. Gʻazal tarjimasidan soʻng olima unga xos xususiyatlar haqida yozib, she'rni boshdan oxir qiyinchiliklarga toʻla Bobur hayotining moʻjaz ifodasi deb ataydi. Boshqa gʻazallarda ma'lum baytlardagina aks etgan *darbadarlik, ovoralik, ixtiyorsizlik motivi* bu gʻazalda bosh mavzu darajasiga koʻtarilgan, «diyoru yordin javr» mustaqil ma'no kasb etgan degan xulosaga keladi.
- I.V. Stebleva Bobur lirikasidagi hayotiylik muammosini ochib berishda «Boburnoma»ning alohida ahamiyat kasb etishiga e'tibor bergan. Zotan, «Boburnoma»dagi real voqelik shoir lirikasi bilan uzviy emotsional rishtani hosil qilib, Bobur lirikasining oʻziga xosligi va betakrorligini ta'minlaydi.

XULOSA

- I.V. Stebleva Boburning 10 ta gʻazalini toʻliq, 6 ta gʻazalini qisman tarjima va tahlil qilib, oʻz fikrlarini «Boburnoma»dagi faktlar asosida mustahkamlaydi; oʻzigacha yozilgan ishlardagi muallif shaxsi gʻazalda aks etmaydi, gʻazal an'anaviy janr degan xulosasini Bobur lirikasi tahlili misolida qisman rad qiladi. Olima Bobur gʻazallaridagi shartli poetik usuldan, an'anaviylik normasidan chekinish holatlarini shoirning novatorligi deb hisoblaydi va uning ba'zi gʻazallarida MEN–MA'SHUQA oppozitsiyasi, MEN–OLAM oppozitsiyasi bilan oʻrin almashinganini aniq misollarda izohlab beradi. Shu bilan birga shoirning novatorligi mumtoz turkiy poeziyaning estetik normasiga putur yetkazmaganligini, aksincha, murakkab estetik adabiy kompleksni tashkil qilganini alohida qayd etadi..
- I.V. Stebleva Bobur gʻazallarining tahlilida sistem-funksional, semantik-sintaktik, qiyosiy-chogʻishtirma, biografik va germenevtik metodlardan unumli foydalangan. Tadqiqotni yozish davomida Yu. Lotmanning badiiy asar strukturasi, semantikasi bilan bogʻliq nazariy qarashlariga tayangan. Olimaning monografiyasi ayrim kamchiliklardan xoli boʻlmasa-da, rus adabiyotshunosligida Bobur lirikasi struktur-semantik jihatdan jiddiy tahlil qilingan eng yaxshi ilmiy asar hisoblanadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI

- 1. Азимджанова С. Индийский диван Бабура. Т.: Фан, 1966. 85 б.
- 2. Бобур. Танланган асарлар. (Нашрга тайёрловчилар В. Рахмонов, М.Хотамов). Т.: Ўқитувчи, 1983. 54 с.
- 3. Denison Ross. A Collection of Poems by the Emperor Babur \\ Journal and proceedings of the Asiatic Society of Bengal. Vol.VI Extra. ¬№ Calcutta, 1910.
- 4. Захириддин Мухаммад Бабур. Трактат об арузе. Факсимиле рукописи. Издание текста, вступительная статья и указатели И.В. Стеблевой. М.: Наука, 1972. 210 с.
- 5. Захириддин Мухаммад Бобур. Бобурнома. Т.: Юлдузча, 1989. 174 б.
- 6. Захириддин Мухаммад Бобур. Fарибинг Андижонийдур. Сайланма шеърлар. (Нашрга тайёрловчи В. Рахмонов). Т.: Шарк, 2008. 286 б.
- 7. Захириддин Мухаммад Бобур. Махрами асрор топмадим. (Нашрга тайёрловчи ва сўзбоши муаллифи С. Ҳасан). Т.: Ёзувчи, 1993. 80 б.
- 8. Захириддин Мухаммад Бобур. Девон. (Нашрга тайёрловчи А. Абдуғафуров). Т.: Фан. 1994. 143 б.
- 9. Конрад Н.И. Запад и Восток. –М.: Восточная литература, 1966. 517 с.
- 10. Лотман Ю.М. Анализ поэтического текста. Л.: Просвещение, 1972. 271 с.
- 11. Лотман Ю.М. Структура художественного текста. -М.: Исскуство, 1970. 384 с.
- 12. Стеблева И.В. Ритм и смысл в классической тюркоязычной поэзии. М.: Наука, 1993. 178 с.
- 13. Стеблева И.В. Семантика газелей Бабура. M.: Hayka, 1982. 327 с.
- 14. Стеблева И.В. К проблеме современной интерпретации теории тюркского аруза // Тюркологический сборник. М., 1981. С. 256-265.
- 15. Стеблева И.В. О стабильности некоторых ритмических структур в тюркоязычной поэзии // Тюркологический сборник. М., 1973. С. 215–231.
- 16. Стеблева И.В. Поэзия тюрков VI–VIII века. М.: Наука, 1965. 146 с.
- 17. Стеблева И.В. Поэтика древнетюркской литературы и ее трансформация в раннеклассический период. М.: Наука, 1976. 214 с.
- 18. Стеблева И.В. Преодоление традиционной тематической нормы в газели Бабура // Тюркологический сборник. М., 1978. С. 226–234.
- 19. Топер П.М. Перевод в системе сравнительного литературоведения. М.: Наследие, $2000.-254~\rm c.$
- 20. Шох ва шоир. (Нашрга тайёрловчи Хасанхўжа Мухаммадхўжа ўғли). –Т.: Шарк, 1996. 201 б.
- 21. Hartmann M. Der Divan Xuweydas // MSOS,1902.Bd.VII.2.

REFERENCES

- 1. Azimdzhanova, S. Indian divan of Babur. T.: Science, 1966. 85 p.
- 2. Babur. Selected works. (Preparers for publication V. Rahmonov, M. Khotamov). T.: Teacher, 1983. 54 p.
- 3. Denison, Ross. A Collection of Poems by the Emperor Babur \\ Journal and proceedings of the Asiatic Society of Bengal. Vol. VI Extra No. Calcutta, 1910.
- 4. Zakhiriddin Muhammad Babur. Treatise on Aruz. Facsimile of the manuscript. Edition of the text, introductory article and indexes by I.V. Stem. M.: Science, 1972. 210 p.
- 5. Zahiriddin Muhammad Babur. Boburnoma. T.: Star, 1989. 174 p.
- 6. Zahiriddin Muhammad Babur. Your stranger is Andijoni. Selected poems. (V. Rakhmanov preparing for publication). T.: East, 2008. 286 p.
- 7. Zahiriddin Muhammad Babur. I did not find Mahrami's secret. (Preparer and foreword author Saidbek Hasan). T.: Writer, 1993. 80 p.
- 8. Zahiriddin Muhammad Babur. Devon. (Preparer for publication A. Abdugafurov). T.: Science, 1994. 143 p.

- 9. Konrad, N.I. West and East. M.: Eastern literature, 1966. 517 p.
- 10. Lotman, Yu.M. Analysis of poetic text. L.: Education, 1972. 271 p.
- 11. Lotman, Yu.M. The structure of a literary text. M.: Art, 1970. 384 p.
- 12. Stebleva, I.V. Rhythm and meaning in classical Turkic poetry. M.: Science, 1993. 178 p.
- 13. Stebleva, I.V. Semantics of Babur's gazelles. M.: Science, 1982. 327 p.
- 14. Stebleva, I.V. On the problem of modern interpretation of the theory of the Turkic aruz // Turkological collection. M., 1981. pp.256-265.
- 15. Stebleva, I.V. On the stability of some rhythmic structures in Turkic poetry // Turkic collection. M., 1973. pp.215-231.
- 16. Stebleva, I.V. Poetry of the Turks of the 6th-8th centuries. M.: Science, 1965. 146 p.
- 17. Stebleva, I.V. Poetics of ancient Turkic literature and its transformation in the early classical period. M.: Science, 1976. 214 p.
- 18. Stebleva, I.V. Overcoming the traditional thematic norm in Babur's gazelle // Turkological collection. M. 1978. P. 226-234.
- 19. Toper, P.M. Translation in the system of comparative literature. M.: Heritage, 2000. 254 p.
- 20. The king and the poet. (The son of Hasankhoja Muhammadkhoja, who prepares for the publication). T.: East, 1996. 201 p.
- 21. Hartmann M. Der Divan Xuweydas // MSOS, 1902.Bd.VII.2.